

ФИЗИКАТА НА 21 ВЕК – СЪЩНОСТЕН АНАЛИЗ

Глобалната вездесъща и неизтребима материя, следвайки свои причинно - следствени зависимости, по някое, все още не съвсем идентифицирано от днешната наука време (може би преди около 14 до 18 милиарда съвременни SI години), се уплътнява в едно сферично яйце, което незабавно се самовзривява. Следват родилните мъки на нашата Вселена, които по някое време много бавно и мъчително (от човешка гледна точка) донасят нашата Слънчева система, включваща и нашата майка *планетата Земя*. Тя от своя страна също така бавно и мъчително ражда и отглежда в течение на близо 60 милиона години няколко човешки цивилизации, които на различно ниво на своето развитие изчезват от лицето на Земята следствие на непреодолими природни катастрофи. Остават само някъкви незначителни следи, над които последната оживяла съвременна човешка цивилизация умува според възможностите си и натрупания до момента житейски опит. Това умуване обаче е затруднено от наложителните мисли за своето настояще и бъдеще. Необходимостта ражда така наречените *науки*, сред които с едни гърди напред е *царицата на науките-нейно величество Физиката*, тъй като тя *разкрива на обикновения земянин същността на причинно-следствените материални зависимости, наречени от нея “физични свойства”*.

Минават години, векове и хилядолетия, *Физиката* натрупва значителен опит и увереност в своята непогрешимост и решава, че може да съществува и твори и без *материята*. За целта измисля и въвежда във *физична употреба недефинираното от нея “пусто пространство”*, наричано още “вакуум”, в което няма даже следи от каквато и да е *материя*, т.е. *нищото*, което става любима арена за всички физични “научни” действия на *Физиката на 20 в*. Врѳх на “научност” е твърдението, че това *нищо* е огънато и измеримо, тъй като в него така наречената “*скорост на светлината*” се разпространява с точно измерена стойност, представляваща фундамента на *квантовата Физика*, включително и на *Международната измерителна система SI*. Тази “*скорост*”, извлечена от знаменитото основно уравнение на *квантовата Физика*, изведено за прѳв път от *Алберт Айнщайн*, изглежда така:

$$(1) \quad c = \sqrt{\frac{E}{m}},$$

където подкоренната величина представлява частното на две абсолютно недефинирани до момента от *квантовата Физика* физични величини: *енергия и маса*. Тук е уместно да се отбележи, че основен *методологичен недостатък* на *Физиката на 20 в* е *всеобщата недефинираност на всички използвани понятия и съответстващите им материални реалности*. Тази *недостатъчност* безусловно затруднява учащите се и не прави *Физиката* тяхен любим учебен предмет.

Споменатите до тук и още много други не споменати недостатъци ще липсват във **Физиката на 21 в** и тя ще бъде любим учебен предмет на учащите се, тъй като ще борави с изцяло **дефинирани физични понятия**, отразяващи изцяло материални същности при изцяло материално пространство. “Пустото пространство” ще бъде изгонено веднъж за винаги от учебниците в частност и от науката по принцип. Защото, съгласете се, че не може космичният апарат при движението си в така нареченото “космично пространство” да среща реалната съпротивата на “абсолютното нищо”.

Новата **Физика** ще изиска и реализира нова, адекватна на съвременните реалности, Система на така наречените **химични елементи**, която пък от своя страна ще изиска и наложи нова **Международна измерителна система SI²¹**.

По този начин **Физиците на 21 в**, освободени от оковите на “пустото пространство”, т.е. на нематериалността, т.е. на нищото и въоръжени със споменатите две основополагащи системи ще могат да проникнат в същността на ядрения синтез като узнаят как съвсем конкретно са синтезирани и могат да бъдат синтезирани отново всички “**химични елементи**”. Тази конкретност ще позволи от своя страна като на витрина да изпъкне конкретната история на планетата Земя и човешките цивилизации на нея. Тези знания пък от своя страна означават **интерполативен поглед в бъдещето на Слънчевата система и Вселената въобще**.